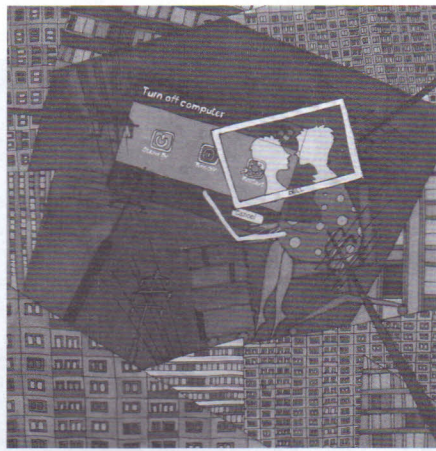
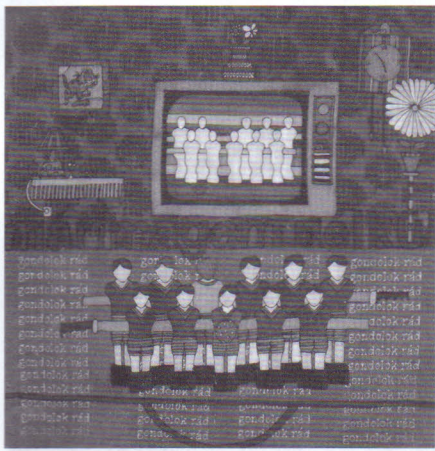


Párban élnek, mégis saját útjukat járják

Minden, ami legbelül van



Somogyi Réka és Zalai Károly Budakeszin élő és alkotó művész házaspár. Mint mi, mindannyian, morzsolják kívánságaik és megismeréseik cseppjeit – színekbe öntve. Réka szívárvány-játékos gondolatait kézen fogva szegődött társként mellé Károly, hogy az évek során megvalósulásaik elszakadjanak, és saját útjukon keressék a megfogalmazhatatlant. Somogyi Réka és Zalai Károly közös kiállítását március 28. – április 10. között tekinthetik meg az Erkel Ferenc Művelődési Házban.

Réka felszakította látomásai burkát, amelyeket visszatekintve egy Türo Rudi képpel fitymál le, kinyitja új ablakát, ahol maga kukucska legbensőbb énjébe, és üzeneteket talál: Nyomd meg a töröl gombot! Don't land anywhere! Ne állj meg sehol! Csak egy boldogságnak ad szállást. Amit a szó eladog és az írás szavakat keres hozzá, az ecset megjeleníti benső valósága erejével azt az utat, ami a „Ki ez az én?” – kérdése után a végsőhöz, az egyetlenhez vezet, ahhoz az egyetlenhez, ami még önmagánál és a szerelemnél is fontosabb.

Réka nem állítja, hogy valaha is megtalálja, de ez a keresés festészete legfőbb motívuma: „Semmi, de semmi sejtésem sincs arról, hogy ki vagyok én valójában: És életem legnagyobb vívmánya, hogy fel is adtam azt, hogy

erről tudomást szerezzek. Sem az akarat, sem az ész, sem az érzelmeim nem vihetnek közelebb hozzá. Saját történeteimet, gondolataimat, érzéseimet festem a selyemre. Mindent, ami velem történt. Tulajdonképpen ez egyfajta különös napló. Színekkel és szavakkal. Az írója pedig egy finomabb én... Eltűnt a mese, és nem tudom, mi jelent meg helyette. Először meg kell határozni a helyet, ahol éppen vagyok. Nem feltétlenül földrajzilag. Sokszor egy verssor segít, vagy egy-egy felirat az utcán, és ebből indul el a kép. Ezeket a mondatokat egy ideje fel is írom a képre, hogy ne kelljen találgatni, mit is akart, aki festette.”

Károly Károlyként szignózza vágznait, szépirodalmi műveit pedig Zalai Károlyként. Mondhatnánk, a humanizmus korából közénk szalajtott polihisztor: festő, szépiró, a mögöttes hangulatok, színek figyelője, könyvek védelmezője és gyűjtője, képillusztrátor, értékek védelmezője, utazó, kerékpáron és gyalogosan töltekező, gyermekbe értéket oltó, hobbifotós, végzettségét tekintve pedig jogi doktor, sőt, hajdanvolt újságíró.

Olajfestményei határozott kontúrjaival, színeivel, de elnagyolt részleteivel a szubsztanciát ragadják meg, ami mögül nagyszüleikhez, az egyszer volt, hol nem volt falu mindennapjaihoz és a sosemvolt városok hangulataihoz kötődő érzései bukkannak elő.

Színei, görbén kanyarodó vonalai nemcsak derűt fakasztanak, hanem átadják az érzést: ha a libalegelőnél ülök le, így látom, az eperfa tetejéről meg úgy, s ezzel bevon bennünket saját látómezejébe. Városainak egymásra torlódott, hepehupás házai felénk nyitják vagy zárják ablakaikat, ajtóikat attól függően, hogy éppen mesélni kerekedett-e kedvük, vagy magukba zárják az odabent lakók titkait. Mediterrán piros-melege, ódonfáradtrózsaszínje egyenesen vezet ki bennünket a sosemvolt ember erre a tengerpartra, ahol az ember lenyomatát csakis a táj szépségén túl adhatja, és csakis annyit, amennyivel hozzájárul annak mondanivalójához. Károly munkáinak külön útját alkotják a parafa fantáziák, melyek nemcsak szerelmes levelek a borról, hanem egy picurka parafába rejtett szépség kibontása, és újrafogalmazásai is.

Zalai Károly író, immáron hetedik könyvében dolgozik, amiben felteszi a kérdést: vajon a neandervölgyi vagy a homo sapiens-e az igazi ember? Amíg válaszához elérkezik, eddigi kérdéseit és feleleteit megtaláljuk a könyvtárban. Somogyi Réka selyemfestő és Zalai Károly képeit pedig – a kiállításon kívül – megcsodálhatjuk a neten is: www.somogyireka.hu; www.zalai-karoly.hu.

HEGEDŰS IRA

